

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A kávéház ma - adóhiva-
tal*

Forrás:

Magyarország

1923. 10. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1923"

Személy

A kávéház ma – adóhivatal

A kávéosok és vendéglősök pénteki gyűlésükön az Arvitzsgáló Bizottság megszüntetését, az uszorabíróság reformját s a városi üzemek árpolitikájának megváltoztatását kéri

(A Magyarország tudósítójától.) A kávé- és vendéglősipar évek óta súlyos válsággal küzd és az utóbbi időben egymásután szüntek meg a kávéházak és vendéglők. A kávéosok és vendéglősök ipartestülete most akciót indított és együttesen kísérlik meg a helyzet javítását. Az akció megbeszélésére az ipartestületek pénteken a régi képviselőházban közös nagygyűlést tart, amelyre a hatóságok képviselőit is meghívják. Munkatársunk felkereste

a kávéosok ipartestületének vezetőségét,

ahol a kávésipar helyzetéről a következőket mondták:

— A kávésipar helyzetét szomorúan megvilágítja két számadat: 1918 végén Budapestnek, a kávéházak városának 400 nyitott üzeme volt, ma pedig a klub-üzemekkel együtt is alig van a fővárosban 190 kávéház. Mellékucakban már csak kávémérések maradtak és a fűtővonalak régi híres kávéházai is sorban átadják helyüket a mai konjunktúra üzleteinek. A kávéházbezárások főokát mi a folytonos hatósági árgitásokban és a túlságosan súlyos adókban látjuk.

Mostanában minden kávéház egy-egy adóhivatal, az állam és a főváros részére a tulajdonos kénytelen tíz-tizenkét adónemet elkönyvelni és befizetni.

azonkívül az alkalmazottak adóügyeit is ő gondozza. A valorizált jövedelmi adó is nagyon fájdalmas kérdése a kávésiparnak. A nagyobb kávéházak 3–24 milliót adót kénytelenek december 31-ikéig beszolgáltatni, illetőleg az adó nagyobb részét már október 31-ikéig kell befizetni. Ilyen körülmények között a tulajdonos vagy árukészletét adja el, vagy pedig üzletétől kénytelen megválni. Az eladás pedig — bár a nagy számok miatt a nagyközönség talán annak gondolja — egyáltalán nem »jó üzlet«. Békében egy nagyobb körüti kávéház három-négyszáz-ezer koronáért kelt el, ma pedig a legutóbbi hónapban is csak négyszázmilliót adtak kávéházért és ez az ár alig hatodrésze az aranyparításnak.

— Éppen így alatta marad minden szokásos paritáásszámításnak a kávéházi cikkek ára is. Békében egy kávé árából vehetett a tulajdonos másfél liter tejet, ma egy liter tejet sem kap. Ezért aztán érthetetlen, hogy az uszorabíróság olyan szigorúan jár el velünk szemben és a tulajdonost nemcsak a saját cselekedeteiért vonja felelősségre, hanem az alkalmazottak bojtásaiért is őt teszi felelőssé, már pedig a kávéházi élet természetéből következik, hogy a tulajdonosnak nincs mindig alkalmja a teljes ellenőrzésre. Ezek az anomáliák még fokozzák a kávéháztulajdonosok elkeseredését és ez az oka annak, hogy állandóan a főváros történelmében jelentős múltú kávéházak eladásáról hallunk és még olyan üzemek is becsuknak, amelyek tisztán az anyagiakat tekintve megfelelő eredményt mutatnak fel a mai nehéz időkben is.

Keszey Vincével, a Vendéglősök Ipartestületének elnökével.

is beszéltünk, aki a nagygyűlést előkészítő bizottságnak a vezetője. Keszey a nagygyűlés elé kerülő határozati javaslatról a következő felvilágosítást adta:

— Határozati javaslatunkban csatlakozunk a kereskedelmi és iparkamara kérelméhez és kérjük az Arvitzsgáló Bizottság sürgős megszüntetését. Kívánatosnak tartjuk azt, hogy ezentúl a kamara és az ipartestületek kiküldötteiből alakult bizottság végezze az árak felülvizsgálását. Szükséges az uszorabíróság reformálása is. Szakmai szakértők meghallgatása nélkül az ítéletek közmegegyezést nem keltethetnek, s a feljelentések szigorúbb elbírálására is szükség van.

— Nagygyűlésünk kérni fogja a pénzügyminisztertől annak hivatalos megállapítását is, hogy hol kezdődik a súlyos árdrágítás, mert ma az a helyzet, hogy a vidéki pénzügyi hatóságok, hivatkozva az italmérési törvényre, régi megbízható cégek italmérési jogát vonják meg a legcsekélyebb árdragítási vétségnél. Kérjük továbbá az asztali borok szabaddátételét, mert liába emeli a pénzügyminisztérium a fényüzési adó alá eső bor értékhatárát, mikor a termelők ennek arányában azonnal emelik az árakat. Sürgetni fogjuk a városi üzemek árpolitikájának megváltoztatását is, mert

a villany- és vízdíjak folytonos emelése és a nagy összegekben fizetett fővárosi kölcsöntörlesztés lehetetlenné teszi a reális üzletvezetést.

Háború előtt különben is mérsékelten fizette a vendéglősipar a villany- és vízdíjakat, éppen a nagy fogyasztásra való tekintettel és semmi ok nincs arra, hogy ezt az állapotot vissza ne állítsák. Véleményünk szerint a hatóságoknak is érdeke, hogy a kávé- és vendéglősipar helyzete megjavuljon, mert ezek az iparok adják a legjobb adó-lanyokat, s ezeknek rendszeres tönkretétele az államháztartás egyensúlyát még jobban felborítaná.